Čo ovplyvňuje rozhodnutia v našich životoch a ako sa rozhodujeme

Prišiel výťah, ktorý bol celý sklenený. Vtedy som sa opýtala: Prečo je duša tam?

Prišla odpoveď: Strach – pokazilo sa niekde v minulosti niečo v rámci strachu.

Dvere výťahu sa rozostupovali do strán. Cítila som sa v ňom dobre a bezpečne. Vonku bola TMA. Bezpečne som sa cítila len vo výťahu. Vonku v tme som vnímala ZLO. Nechcela som do tej tmy vystúpiť. Mala som si zavolať Pomocníka. Vedela som, že tam je. Pomocník je v tej tme, ale nemôže prísť ku mne do výťahu. Chcel, aby som ja vystúpila z výťahu von, a išla za ním do tej tmy. Verím Pomocníkovi, že tam je, ale aj tak sa bojím vyjsť za ním do tmy. Mám strach. Nechcem z výťahu vôbec vystúpiť, len v ňom sa cítim bezpečne. Pomocník mi povedal, že sama som svetlo, aby som z výťahu vystúpila do tej tmy. Tak som vystúpila z výťahu von. Vtedy sa všetko prežiarilo jasom - krásnym svetlom. Videla som len svetlo a vznášala som sa s ním. Bol to veľmi dobrý pocit. Stále som sa tak pohybovala. Uvedomila som si, že som súčasťou svetla. Chcela by som byť ním stále, ale niekedy nemôžem, som zajatá. Chcela by som sa oslobodiť. V tom vo mne zaznelo:

Láska nie je zajatá. Svetlo je tou Láskou, je jej súčasťou. Pijem ju. Moja duša pije tú Lásku. Keď duša nemá svoju životodarnú tekutinu, tak ju pije. Ona ju napĺňa a živí, je jej súčasťou. Vždy sa duša vracia k Láske v tom Svetle.

Vo svojich životoch nechápeme, že sú to naše vlastné rozhodnutia, keď niekomu nechceme a nedokážeme odpustiť. Nechápeme, že sú to naše vlastné myšlienky plné neodpustenia. Svojím neodpustením si berieme radosť zo života.

Práve neodpustenie nás samých zraňuje.

Vo fyzickom bytí to nechápeme, ale duša to vie.

Otázka: Čo mi bráni v ODPUSTENÍ?

Odpoveď: Nepochopenie, Pýcha, Nedostatok Pokory, Nedôvera k ľuďom.

Otázka: Čo mi spôsobuje neodpustenie?

Odpoveď: PÝCHA. PÝCHA NEODPÚŠŤA.

PÝCHA mi bránila pochopiť. Už som to pochopila.

Pýcha vytvára neodpustenie, z čoho vzniká ZATVRDNUTOSŤ.

Tá potom vytvára brnenie a človek vtedy nevidí.

PÝCHA je spolu so ZRADOU - obe bodajú rovnako.

Rôzne situácie v našom živote a ľudia, s ktorými sa stretávame a žijeme, nám zrkadlia, čo sami pred sebou veľmi hlboko vo svojom vnútri skrývame na nevedomých rovinách, alebo čo si sami o sebe vlastne myslíme. Zrkadlenie je však o to zložitejšie, že v nevedomých rovinách môžeme mať skryté zážitky z ranného detstva, či prenatálneho vývoja, na ktoré sa samozrejme nepamätáme. Na nevedomých rovinách nášho vedomia máme tiež skryté energie, nevyriešené bolesti a spomienky, ktoré sme si priniesli do života TU a TERAZ z našich minulých životov. Zrkadliť sa nám teda môžu až tri rôzne úrovne našich nevedomých rovín :

- to, čo si sami o sebe myslíme, ale vedome si to nepripúšťame,
- skryté, bolestivé spomienky z nášho ranného detstva alebo prenatálneho vývoja
- energie a spomienky z minulých životov, ktoré nám v nich prinášali veľkú bolesť, a ktoré sme v minulých životoch nedokázali spracovať, vyriešiť a uzdraviť Láskou.

Práve energie a bolesti z minulých životov je veľmi ťažké si uvedomiť, pretože na vedomej rovine ich nedokážeme vôbec zavnímať, čím vôbec nechápeme situácie, ktoré sa nám stále opakujú, a ktoré nás najviac zraňujú.

Odpustenie je proces, ktorý prebieha vo viacerých rovinách a teda je viacvrstvový.

Regresná terapia je veľký dar, ktorý sme ako ľudia dostali, pretože práve v nej sme chránení bezpodmienečnou Božou Láskou. V nej potom s pomocou tejto Lásky dokážeme odpustiť aj tie najväčšie bolesti a zranenia, ktoré sme v minulosti prežili. Pochopila som, že tú najväčšiu bolesť a zranenie, ktoré si v živote nesieme, sme si vytvorili my sami a najmä vo vzťahu k sebe samým. Sú to naše vlastné nekompromisné odsúdenia nás samých, pretože svoj skutok považujeme za zradenie samých seba, a tak samých seba za túto zradu odsúdime na celé tisícročia.

Pýcha prebýva v našej hlave a odtiaľ nás ovládala.

Pod vplyvom pýchy potom nevidíme hodnotu života, vnímame len majetok a moc.

Keď máme zatvorené srdce, tak vnímame len hlavou.

Myslíme si, že majetok je dôležitejší ako životy všetkých ľudí.

Preto chceme bojovať.

Tým dáme prednosť majetku pred životom.

Nechápame, že majetok nemá žiadnu cenu, že ho môžeme opustiť, že si môžeme vytvoriť nový domov, keď ľudia, ktorých milujeme budú žiť.

Najdôležitejšia je Rodina - hodnotou sú ľudia, nie majetok.

Keby sme mali otvorené srdce, dali by sme prednosť životu, nie boju.

Všetky boje sú rozhodnutia pýchy.

Práve takéto rozhodnutia – BOJOVAŤ, sú rozhodnutím pýchy a spôsobia smrť nie len vašich blízkych, ale aj tých druhých ľudí.

Mnohí potom zahynú v zbytočných vojnách.

Toto je to, čo nechápeme.

Vždy sa môžeme rozhodnúť inak.

Keď sa rozhodneme pre boj, prichádza s ním veľká bolesť.

Keď sa rozhodneme pre život, keď nebojujeme, môžeme rodinu zachrániť.

Práve rozhodnutie bojovať vytvára pýcha, ktorá sa skrýva za hrdosť. Nechápeme, že ŽIVOT je nad všetko.

Cítila som ako prišla bolesť, vnímala som ju ako veľký tlak na srdci.

Bolesť vytvorilo rozhodnutie, urobené z pýchy. Potom prichádza veľká bolesť zo smrti blízkych a pritom si neuvedomujeme a nechápeme, že to bolo naše vlastné rozhodnutie - BOJOVAŤ. Ono spôsobilo tú veľkú bolesť.

Je to pochopenie. Vždy sa môžeme rozhodnúť pre život, alebo pre majetok.

Je jedno za čo svoje rozhodnutie bojovať schováme, či za majetok, či za hrdosť, či za moc, ale vždy je to rozhodnutie proti životu.

Poznanie a pochopenie v živote je dôležité. Je to hlboké poznanie a pochopenie na úrovni duše.

Je to veľmi tenká hranica a je potrebné mať v srdci veľký súcit, aby sme sa dokázali rozhodnúť pre život. Všetko môžeš zanechať a vytvoríš si nový domov. Lipnutie na moci, samoľúbosti, majetku a vládnutiu nám bráni rozhodnúť sa pre život. Sú ako tiene pýchy, ktorá všetko, čo ovláda, zahaľuje do iných odtieňov hrdosti, a my sami nevidíme potom tú podstatu, že sme sa nerozhodli pre život.

Práve to, že zatvoríme srdce pred Láskou a Súcitom, dovolíme naším vnútorným démonom moci, pýchy, chamtivosti a falošnej hrdosti ovládnuť naše srdce, a potom prijímame rozhodnutia, ktoré sú proti životu.

Celým telom mi prešla bolesť a poznanie ako pochopenie, ako málo stačí pre zatratenie života, ale aj pre jeho zachovanie.

Pokoru, Súcit a Lásku nechávame premôcť pýchou, ktorá vychádza z moci a z chamtivosti, že ten majetok je môj, a z falošnej hrdosti, kedy si neuvedomujeme, že ústup so zachovaním života je viac ako pocit z víťazstva.

Pokiaľ zachováš život, domov si vytvoríš kdekoľvek.

Pokiaľ lipneš na majetku, tak o ten DOMOV môžeš prísť.

Je to bezpodmienečná Láska k Životu a Život sú ľudia a vzťahy, nie majetok a veci.

Všetko môžeš opustiť, keď odídeš s Láskou v srdci so svojimi milovanými. Pokiaľ ti ostanú veci, majetok a milovaní sú mŕtvi, žiaden domov nevytvoríš. Ostane len bolesť, opustenosť a smútok v srdci.

V tom spočíva veľkosť bezpodmienečnej Lásky.

Bezpodmienečná Láska postaví ŽIVOT nad všetko.

Svojím rozhodnutím môžeme zachovať Život.

Otázka : Ako sa máme rozhodovať, aby sme zachovali život?

Odpoveď: Ak dokážeme poraziť svojich vlastných démonov v sebe, dokážeme sa rozhodnúť pre život. Rozhodovať sa v každom okamihu tak, aby sme zachovali život.

V tom je ten rozdiel ako sa rozhodujeme, keď sa rozhodujeme hlavou a keď sa rozhodujeme srdcom. Toto je rozdiel v rozhodovaní. Pokiaľ sa budeme rozhodovať srdcom, zachováme život. Aby sme sa vedeli rozhodnúť srdcom, potrebujeme svoje srdce otvoriť a odstrániť všetky negatívne nánosy, ktoré sme si uložili z bolesti, z neodpustení, z nepochopení, z rozhodnutí, z pocitov vín, ktoré sme si sami vytvorili.

Potrebujeme sa naučiť rozhodovať sa s otvoreným, láskyplným a súcitným srdcom. Rozhodujeme sa hlavou, málo srdcom, pretože srdce máme zatvorené. Keď dokážeme odstrániť negatívne nánosy na srdci, naplníme ho Láskou a Súcitom.

Potom dokážeme odpúšťať každému.

Vtedy sa rozhodujeme pre Život.

Toto je cesta ako dokážeme premôcť v sebe všetkých démonov moci, pýchy, chamtivosti a falošnej hrdosti.

Otázka: Ako vnímaš pýchu, ktorá ovláda naše rozhodnutia?

Odpoveď: Vnímam ju ako draka, z ktorého majú všetci strach.

Ten drak má deväť hláv.

Otázka: Ako sa dajú tie hlavy draka zničiť?

Odpoveď : Ničia sa porozumením a pochopením. Poznaním sa stráca ich moc.

Otázka: Aké tie hlavy sú?

Odpoveď: Sú to: moc, chamtivosť, samoľúbosť, hrdosť, nadutosť, dôležitosť, márnivosť, namyslenosť, túžba po obdive a sláve.

To všetko je pýcha, to sú jej hlavy.

Každá z hláv je len jeden z odtieňov pýchy v inom šate.

Všetkých deväť hláv má svoje prestrojenia.

Pri každom prestrojení si pýcha, len zmenila svoje meno.

Rozhodovať sa máme srdcom.